

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/87/2016
Identifikačné číslo spisu:	3111012070
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3111012070.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného Y. C. , pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 20. apríla 2017, o dovolaní obvineného Y. C. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. februára 2016, sp. zn. 23To 89/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Y. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 02. marca 2015, sp. zn. 2T 185/2011, bol obvinený Y. C. uznaný za vinného v bode I. skutok č. 24 zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.; skutky č. 11, 24, 26, 31, 33, 35, 37, 41 z pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/ Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Podľa ust. § 233 ods. 3 Tr. zák., podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. a podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne. Podľa ust. § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podali odvolanie obvinený aj prokurátor. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 29. februára 2016, sp. zn. 23To 89/2015, rozhodol o odvolaní obvineného tak, že podľa ust. § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku u obvineného výroky o vine v časti, v ktorej bol obvinený uznaný vinným aj podľa § 212 ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a v časti, v ktorej bol obvinený uznaný vinným aj podľa § 233 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák. ako aj celý výrok o treste. Výroky o vine v rozsudku súdu prvého stupňa pre účastníctvo na prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pre pokračovací prečin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa

§ 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. zostali týmto zrušením nedotknuté. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd obvineného odsúdil podľa § 233 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky nepodmienečne, pre výkon trestu podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obvineného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd odvolanie prokurátora krajskej prokuratúry podľa ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. februára 2016, sp. zn. 23To 89/2015, podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie. Dovolaním napadol rozhodnutie krajského súdu vo výroku o vine, ktorým uznal obvineného za vinného z prečinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a z účastníctva na prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s rozhodnutím okresného súdu. Dovolanie podal z dôvodov podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. dovolaním napadol aj konanie na súde prvého stupňa, nakoľko podľa obvineného vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Obvinený navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako dovolaciemu súdu, aby podľa ust. § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 89/2015, zo dňa 29. februára 2016 a konaním ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v jeho neprospech. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 89/2015, zo dňa 29. februára 2016 a rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T 185/2011, zo dňa 2. marca 2015 v celom rozsahu a zrušiť tiež ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušené rozsudky, pokiaľ vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ďalej navrhol, aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. najvyšší súd prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol a aby podľa § 380 ods. 4 Tr. por. prerušil výkon trestu odňatia slobody uloženého napadnutým rozhodnutím.

K ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. mal obvinený za to, že bolo jeho právo na obhajobu porušené zásadným spôsobom tým, že súd nevykonával dôkazy navrhnuté obvineným prostredníctvom obhajcu, a to výsluch svedka Zimana a návrh na znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie vo vzťahu ku svedkovi E.. Poukázal na ust. § 2 ods. 9 Tr. por. a ust. § 34 ods. 1 Tr. por. Obvinený namietal spôsob, akým vyhodnotil súd právo spoluobvinených odmietnuť vypovedať. Poukázal na čl. 12 ods. 4 Ústavy SR.

K ust. § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený namietal dôkaz - výsluch svedka E., ktorý považoval za vykonaný nezákonným spôsobom. Obvinený tvrdil, že ide o jediný usvedčujúci dôkaz. Poukazoval na ust. § 119 ods. 2 Tr. por., namietal, že tento dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 132 ods. 1 Tr. por., § 138 Tr. por. s poukazom na § 123 ods. 1 Tr. por., ust. § 2 ods. 19 Tr. por. s poukazom na § 278 Tr. por. Obvinený ďalej namietal čítanie vopred pripravených výpovedí svedkom E., poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Tdo 5/2008, vo vzťahu k ust. § 132 ods. 2 Tr. por. a na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 6 Tdo 16/2008, zo dňa 8. októbra 2008 v inej trestnej veci. Obvinený ďalej namietal, že neboli odstránené rozpory vo výpovedi svedka E., že jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní bola neúplná a že ťažiskom odôvodnenia odsudzujúcich rozsudkov sa stali výpovede svedka E. učinené v prípravnom konaní. Obvinený uvádzal, že podkladom na rozhodnutie súdu môžu byť iba také dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Obvinený považoval výpoveď svedka E. len za nepriamy dôkaz, ktorý sám osebe nemôže usvedčiť obvineného z trestnej činnosti. Obvinený spochybňoval inštitút „korunného svedka“, poukazoval na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva.

K ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený namietal nesprávne hmotnoprávne posúdenie skutku. V dovolaní poukazoval na objektívnu a subjektívnu stránku trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa ust. § 233 Tr. zák. a znaky, ktoré tento trestný čin odlišujú od trestného činu podielníctva podľa ust. § 231 Tr. zákona. Poukazoval na zákon č. 297/2008 Z. z. v znení neskorších predpisov o ochrane pred legalizáciou príjmu z trestnej činnosti. Obvinený tvrdil, že zo skutkových zistení a z popisu

skutku v bode I. pri jednotlivých dielčích útokoch č. 11/ 24/, 26/, 31/, 33/, 35/, 37/, 47/ vôbec nevyplýva následné konanie páchatel'a, ktoré má byť vedené snahou zaistiť dojem legálnosti veci získanej trestným činom. Z popisu útokov podľa obvineného nevyplýva ani to, či vôbec došlo k „zlegalizovaniu" motorových vozidiel jeho konaním, ani konkrétny popis spôsobu, akým k tomu malo dôjsť, ani že by konal v úmysle zatajiť existenciu veci a jej pôvod v trestnom čine. Vymedzenie skutku podľa obvineného nezodpovedá právnej kvalifikácii trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti, nakoľko v ňom chýba vymedzenie, že konal v snahe zaistiť dojem legálnosti veci získanej trestným činom, resp. že konal v takomto úmysle. Poukazuje na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3 Tdo 7/2012, zo dňa 18. apríla 2012, rozhodnutie Okresného súdu Nitra, sp. zn. 3T 24/2004. V napádanom rozsudku podľa obvineného chýbajú konkrétne skutkové okolnosti, ktorými mal byť naplnený „zákonný znak" trestného činu podľa § 233 Tr. zák. pri jednotlivých dielčích útokoch. Poukázal na ust. § 163 ods. 3 Tr. por. a na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL ÚS 13/2013, zo dňa 19. novembra 2013. Obvinený tvrdil, že súd vymenoval mená svedkov a čísla ZP, poukázal na domové prehliadky bez vymedzenia ich obsahu, čo je v rozpore s ust. § 119 a nasl. Tr. por. a § 168 Tr. por., rozsudok v hodnotiacej časti zadovážených a vykonaných dôkazov obsahuje všeobecné tvrdenia bez uvedenia konkrétnych dôkazov.

K vyššie uvedenému dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín, ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil s napadnutými rozhodnutiami krajského a okresného súdu. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa ust. § 382 písm. c/ Tr. por. zamietol (správne odmietol), nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania podľa ust. § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko neboli naplnené dovolacie dôvody, ako ich uviedol obvinený.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 7 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Najvyšší súd konštatuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určený k náprave výslovne uvedených právnych pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti

podania dovolania sú z tohto dôvodu obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Je potrebné uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa ust. § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa ust. § 382 písm. c/ Tr. por.

S poukazom na obvineným uplatňovaný dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., najvyšší súd zdôrazňuje, že zákon pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu predpokladá nie každé porušenie práva na obhajobu, ale len jeho zásadné porušenie. V danom prípade nemožno tvrdiť, že by sa súd nezaoberal návrhmi na dokazovanie zo strany obhajoby, ako to namietal obvinený v dovolaní. Konajúci súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vina obvineného bola v celom rozsahu preukázaná, preto návrh na vykonanie dokazovania zo strany obhajoby, a to výsluch svedka J. zamietol ako nedôvodný. Tak isto postupoval aj pri návrhu obvineného na vykonanie dôkazu na znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie vo vzťahu k svedkovi E.. Súd sa zaoberali jednotlivými návrhmi obhajoby, nemožno prisvedčiť námietke obvineného o opaku. Obvinený namietal aj spôsob vyhodnocovania výpovedí iných spoluobvinených krajským súdom, to však nezakladá dovolací dôvod. Najvyšší súd nezistil porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom. Dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie je daný.

V prípade namietaného dovolacieho dôvodu podľa ust. § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., dôvod dovolania uvedený v tomto ustanovení je naplnený, ak sa vydané rozhodnutie opiera o dôkazy, ktoré súd nevykonal zákonným spôsobom. Tento dovolací dôvod možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Dovolací dôvod nie je ale naplnený tým, že obvinený nesúhlasí so spôsobom hodnotenia dôkazov súdom, ako to uviedol obvinený v dovolaní (že ho usvedčuje jeden dôkaz, ktorý bol nesprávne vyhodnotený). Obvinený v dovolaní poukazuje na nesprávne vyhodnotenie dôkazu a nesprávne zistený skutkový stav. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku - dovolaní, je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvého a druhého stupňa. Nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Nemožno teda preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu, ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno považovať za dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku. Najvyšší súd nezistil porušenie ustanovení zákona tak, ako to v dovolaní namietal obvinený.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., najvyšší súd preskúmal, či je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo či vychádza z nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia. V obidvoch prípadoch najvyšší súd skúmal existenciu právnej chyby, nie skutkovej, s poukazom na ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného, teda že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ust. § 233 ods. 1 Tr. zák., kto príjem alebo vec pochádzajúcu z trestnej činnosti, v úmysle zatajiť existenciu takého príjmu alebo vecí, zakryť ich pôvod v trestnej činnosti, ich určenie či použitie na spáchanie trestného činu, zmať ich zaistenie na účely trestného konania alebo ich prepadnutie alebo zhabanie, a) prevedie na seba alebo iného, požičia, vypožičia, prevedie v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, dovezie, prevezie, privezie, premiestni, prenajme alebo inak seba alebo inému zadováži, alebo b) drží, uschováva, ukrýva, užíva, spotrebuje, zničí, zmení alebo poškodí, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

V dovolaní obvinený namietal nesprávnu právnú kvalifikáciu s poukazom na vyššie citované ust. § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona. Najvyšší súd nezistil pochybenie zo strany súdov nižšieho stupňa pri právnom posúdení skutkov. Obvinený naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa vyššie citovaného ustanovenia, ako to vyplýva z ustáleného skutkového stavu súdmi nižšieho stupňa. V tomto prípade nemožno uvažovať o trestnom čine podielníctva, lebo tento predpokladá, že vec už odcudzenú bez predchádzajúcej dohody s páchatelom prevedie obvinený na seba.

Pokiaľ obvinený namietal nesprávne odôvodnenie rozhodnutia, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na ust. § 371 ods. 7 Tr. por., z ktorého vyplýva, že dovolanie len voči odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.